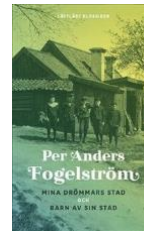

Namn.....

MINA DRÖMMARS STAD PROV

*Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!*

På dagarna gick Henning runt och sökte arbete. Men han vågade inte gå in mot stadens centrum. Han höll sig mest på Söder där han kände sig hemma. På Söder låg de flesta verkstäderna.

Tummen höll sig hela tiden en bra bit före. Henning måste anstränga sig för att hinna med. Han hade också svårt att ta sig fram i staden. Gång på gång blev han knuffad och trampad på tårna. Men Tummen rörde sig mjukt och smidigt. _____

Henning satte sig så nära Annika han vågade. Men han sa inget. Han fick inte fram ett ord. I stället började han tugga på ett grässtrå. Han kände sig blyg och dum och tafatt. Det var Annika som till slut började tala.

- Åh, vad jag längtar härifrån, sa Annika. _____

- Men du blöder ju! sa Annika. Ge mig dina händer.

Hon letade fram några näsdukar. Hon doppade dem i vatten och knöt om hans händer. Henning kände sig redan mycket bättre. _____

Men Hennings arbete var inte slut ännu. Nu skulle han hjälpa till att ta upp fisken. De tog upp den med hjälp av en stor håv. Sedan fyllde de fisk i stora trälådor. _____

De satte sig längst uppe på bergskanten. De pratade om festen och om folk de båda kände. Till slut satt de bara tysta bredvid varandra. Där satt de ända tills solen började gå upp i öster.

- Det passar oss utmärkt, sa Tummen. Men huset är dåligt. Det måste repareras. Henning här är en mycket duktig snickare. Han kan lappa och laga där det behövs. _____

De hade det ändå bra i sitt hus uppe på berget. Det här året 1867 var det nödår i Sverige. Tummen hade läst i tidningen om hur det var på landet. Det var missväxt. På åkrarna växte det ingen säd.

MINA DRÖMMARS STAD

PROV Facit

På dagarna gick Henning runt och sökte arbete. Men han vågade inte gå in mot stadens centrum. Han höll sig mest på Söder där han kände sig hemma. På Söder låg de flesta verkstäderna. **Där mötte han andra pojkar som också sökte arbete.**

Tummen höll sig hela tiden en bra bit före. Henning måste anstränga sig för att hinna med. Han hade också svårt att ta sig fram i staden. Gång på gång blev han knuffad och trampad på tårna. Men Tummen rörde sig mjukt och smidigt. **Han riktigt flöt fram, tyckte Henning.**

Henning satte sig så nära Annika han vågade. Men han sa inget. Han fick inte fram ett ord. I stället började han tugga på ett grässtrå. Han kände sig blyg och dum och tafatt. Det var Annika som till slut började tala.

- Åh, vad jag längtar härifrån, sa Annika. **Vad jag hatar det här stället!**

- Men du blöder ju! sa Annika. Ge mig dina händer.

Hon letade fram några näsdukar. Hon doppade dem i vatten och knöt om hans händer. Henning kände sig redan mycket bättre. **Ögonlocken blev tyngre och tyngre.**

Men Hennings arbete var inte slut ännu. Nu skulle han hjälpa till att ta upp fisken. De tog upp den med hjälp av en stor håv. Sedan fyllde de fisk i stora trälådor. **Nu skulle fisken säljas på auktion.**

De satte sig längst uppe på bergskanten. De pratade om festen och om folk de båda kände. Till slut satt de bara tysta bredvid varandra. Där satt de ända tills solen började gå upp i öster. **Då reste de på sig och gick tillbaka till festen.**

- Det passar oss utmärkt, sa Tummen. Men huset är dåligt. Det måste repareras. Henning här är en mycket duktig snickare. Han kan lappa och laga där det behövs. **Men då får nog frun pruta lite på hyran.**

De hade det ändå bra i sitt hus uppe på berget. Det här året 1867 var det nödår i Sverige. Tummen hade läst i tidningen om hur det var på landet. Det var missväxt. På åkrarna växte det ingen säd. **Därför blev det inget mjöl att baka bröd av.**